Lietas arhīva Nr. CA-0148-21
ECLI:LV:LAAT:2021:0531.C33554719.11.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2021. gada 31. maijā

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesnese referente Silvija Vasiļevska,
tiesnese Inguna Tabore,
tiesnese Ludmila Mežale,

izskatīja rakstveida procesā civillietu sakarā ar /Persona B/ un /Persona A/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2020. gada 6. novembra spriedumu /Biedrība B/ prasībā pret /Persona B/ un /Persona A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Atbildētāji /Persona B/ un /Persona A/ ir /Adrese D/ kopīpašnieki, katram pieder ½ domājamā daļa (1999. gada 18. jūnija pirkuma līgums).

Prasītāja /Biedrība B/ no 2010. gada 29. decembra ir dzīvojamās mājas /Adrese A/ pārvaldniece un apsaimniekotāja, tā arī sniedz citus maksas pakalpojumus, nodrošina atkritumu izvešanu un elektrību koplietošanas telpās.

Pretēji normatīvajos aktos īpašniekiem izvirzītajām prasībām atbildētāji nav iesnieguši prasītājai dokumentus, kas apliecina viņu īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu, kā arī nepiedalījās dzīvokļu īpašnieku kopsapulcēs un aptaujās.

[2] Prasītāja /Biedrība B/ 2019. gada 11. novembrī cēla tiesā prasību pret /Persona B/ un /Persona A/, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1402., 1587., 1651., 1662. pantu, 1759. panta 1. punktu, 1762. pantu, 1765. panta pirmo un ceturto daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 8., 10. un 13. pantu, lūdza tiesu:

1) piedzīt no /Persona B/ un /Persona A/, no katra, parādu 2 479,54*euro*, ko veido pamatparāds par sniegtajiem pakalpojumiem 1 328,12 *euro*, kompensācija par prasības iesniegšanu tiesā 225 *euro*, nokavējuma procenti 907,29 *euro* un ar pasta sūtīšanu un izziņu pieprasīšanu saistītie izdevumi 19,13 *euro*;

2) piedzīt no atbildētājiem visus tiesāšanās izdevumus;

3) atzīt prasītājas tiesības par laiku no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no piespriestās summas.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem un argumentiem.

[2.1] Prasītāja izpildīja savas saistības – nodrošināja dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī komunālo pakalpojumu pieejamību. Savukārt atbildētāji nav pilnībā norēķinājušies ar prasītāju, jo viņiem izrakstītos rēķinus nav apmaksājuši pilnā apmērā. No 2014. gada 1. oktobra atbildētājiem sāka veidoties parāds, kas par laiku līdz 2019. gada 30. septembrim ir 3 144,50*euro*.

[2.2] Atbilstoši 2016. gada 19. decembra pārvaldīšanas līgumam prasītāja ir aprēķinājusi nokavējuma procentus par laika posmu no 2016. gada 19. decembra līdz 2019. gada 31. augustam 1 814,58*euro*.

[2.3] Saskaņā ar 2015. gada 14. decembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu prasītāja ir pilnvarota pārstāvēt kopīpašniekus procesos, kas saistīti ar parāda piedziņu, savukārt kopīpašniekam, kurš laikus neveic

parāda, kas pārsniedz 1 000*euro*, samaksu, ir jāmaksā prasītājai kompensācija 450 *euro* par kancelejas izdevumiem un izdevumiem saistībā ar lietas sagatavošanu un prasības iesniegšanu.

[2.4] Līdz prasības celšanai tiesā atbildētāji nekādus mutiskus vai rakstveida iebildumus par prasītājas saņemtajiem pakalpojumiem vai izrakstītajiem rēķiniem nav izteikuši.

[3] Atbildētāji /Persona B/ un /Persona A/ iesniedza rakstveida paskaidrojumus sakarā ar celto prasību, vēlāk – arī paskaidrojuma papildinājumus, norādot, ka prasību atzīst daļēji, t.i., atzīst parādu par sniegtajiem pakalpojumiem 1 067,89*euro*, bet nepiekrīt kavējuma naudai un kompensācijai.

[3.1] Starp pusēm nav noslēgts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums, tādēļ saskaņā ar Civillikuma 1716. panta pirmo daļu, 1717. un 1427. pantu atbildētājiem nav pienākuma maksāt nokavējuma procentus, jo īpaši ievērojot apstākli, ka tie aprēķināti ne tikai par apsaimniekošanu, bet arī par komunālajiem pakalpojumiem.

Dzīvokļu īpašnieki līgumu ar prasītāju noslēdza 2016. gada 19. decembrī, bet tikai 2017. gada 25. janvārī biedrība reģistrēta dzīvojamo māju pārvaldnieku reģistrā, tāpēc nav saprotams, uz kāda pamata prasītāja sniedza pārvaldīšanas un apsaimniekošanas pakalpojumus, aprēķināja maksājumus un izrakstīja rēķinus.

[3.2] Saskaņā ar tāmēm dzīvokļu īpašniekiem tiek aprēķināta maksa par juridiskajiem pakalpojumiem, tostarp par prasību celšanu, kancelejas un pasta izdevumiem, tādēļ šādu izdevumu piedziņa no atbildētājiem nav pamatota.

Jāņem vērā apstāklis, ka prasītāja tīši novilcināja prasības celšanu, lai varētu piedzīt lielāku kompensācijas apmēru.

[3.3] Prasītāja nenodrošina visu pakalpojumu sniegšanu, kas norādīti rēķinos – dzīvojamai mājai nav sētnieka un pārvaldnieka, tāpēc prasītājas izrakstītie rēķini ir nepareizi un nepamatoti.

Turklāt /Persona B/ ir reģistrēta cita dzīvesvieta, līdz ar to nav pamta izrakstīt viņai rēķinu par atkritumu izvešanu un elektrību kāpņu telpā.

[3.4] Tā kā kopīpašniekiem tiek izrakstīts viens rēķins, par kura samaksas kārtību viņi savstarpēji vienojas, parāda summu nevar aprēķināt proporcionāli katram dzīvokļa īpašniekam piederošajai daļai, bet parāds jāskaita kopā.

[4] Lietas izskatīšanas laikā prasītāja grozīja prasību.

Prasītāja atteicās no prasības daļā pret /Persona A/, jo no viņa saņemts maksājums 2 896,95*euro*, tādējādi dzēšot savu parāda daļu, kas viņam bija izveidojies par laika posmu no 2014. gada 1. oktobra līdz 2020. gada 31. augustam.

Prasītāja uzturēja prasību daļā pret /Persona B/ un sakarā ar prasības pieaugumu lūdza piedzīt no atbildētājas parādu 2 896,96*euro*, ko veido pamatparāds par sniegtajiem pakalpojumiem 1 594,82 *euro*par laika posmu no 2014. gada 1. oktobra līdz 2020. gada 31. augustam, kompensācija par prasības celšanu tiesā 225*euro*, ar pasta sūtīšanu un izziņu pieprasīšanu saistītie izdevumi 19,13 *euro*, izdevumi par ķīlas ierakstīšanu 4,62 *euro* un nokavējuma procenti 1 053,39 *euro*par laika posmu no 2016. gada 19. decembra līdz 2020. gada 31. augustam. Kā arī lūdza piedzīt no atbildētājiem visus prasītājas samaksātos tiesas izdevumus.

[5] Ar Rīgas rajona tiesas 2020. gada 6. novembra spriedumu apmierināta daļēji /Biedrība B/ prasība, no /Persona B/ prasītājas labā piedzīts parāds 1 594,82*euro*par sniegtajiem pakalpojumiem laikā no 2014. gada 1. oktobra līdz 2020. gada 31. augustam, līgumiskie nokavējuma procenti 1 053,39*euro*par laiku no 2016. gada 19. decembra līdz 2020. gada 31. augustam un tiesāšanās izdevumi 232,36 *euro*, kopā 2 880,57 *euro*, nosakot prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no pamatparāda summas.

No /Persona A/ prasītājas labā piedzīti tiesas izdevumi 219,23*euro*.

Noraidīta prasība daļā par parāda 248,75 *euro*piedziņu no /Persona B/.

Izbeigta tiesvedība daļā par parāda 1 572,24 *euro* un nokavējuma procentu 907,29 *euro*piedziņu no /Persona A/, jo prasītāja šajā daļā ir atteikusies no prasības.

Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[5.1] Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 1. panta 3. punktam un 10. pantam dzīvojamās mājas pārvaldīšanu īsteno dzīvokļu kopīpašnieku kopība vai pārvaldnieks, rakstveidā noslēdzot pārvaldīšanas līgumu. Turklāt saskaņā ar šā likuma 1. panta 5. punktu izšķiroša nozīme ir pakalpojumu sniegšanai dzīvokļu īpašnieku kopības uzdevumā, nevis pārvaldnieka iekļaušanai dzīvojamo māju pārvaldnieku reģistrā.

Ar 2010. gada 29. decembra nekustamā īpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesību nodošanas un pieņemšanas aktu, pamatojoties uz dzīvokļu īpašnieku kopsapulces 2010. gada 16. janvāra lēmumu, dzīvojamās ēkas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības nodotas prasītājai. Arī dzīvokļu īpašnieku kopības kopsapulču protokoli par laika posmu no 2010. gada 20. jūlija līdz 2015. gada 14. decembrim apliecina, ka pirms 2016. gada 19. decembra pārvaldīšanas līguma noslēgšanas dzīvokļu īpašnieku kopība bija uzdevusi prasītājai veikt apsaimniekošanas un pārvaldīšanas funkcijas.

Vērtējot Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10. panta otro daļu kopsakarā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 16. panta trešo daļu, secināms, ka visiem dzīvokļa īpašniekiem saistošs ir ne tikai rakstveidā noslēgts pārvaldīšanas līgums, bet arī dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums. Tādējādi atzīstams, ka primāri pārvaldnieka tiesības veikt pārvaldīšanas darbības izriet no dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma, savukārt pārvaldīšanas līgums ir tam pakārtots un vienīgi konkretizē pieņemtā lēmuma saturu un starp pusēm pastāvošo tiesisko attiecību robežas.

Līdz ar to prasītāja ir pierādījusi, ka tā ir daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /Adrese A/ pārvaldniece.

[5.2] Prasītāja izrakstījusi atbildētājiem rēķinus par sniegtajiem apsaimniekošanas un atkritumu izvešanas pakalpojumiem, kā arī elektrības nodrošināšanu koplietošanas telpās.

[5.2.1] Dzīvokļu īpašnieku kopsapulces aptauju protokolos kā plānotie izdevumi prasītājas uzdevuma veikšanai citstarp iekļauta darba alga pārvaldniekam un sētniekam, saimnieciskie izdevumi (slotas, lāpstas), apkures, karstā un aukstā ūdensvada, kanalizācijas sistēmas apsaimniekošana, konstrukciju un komunikāciju uzturēšana, avārijas darbi, sīkie remontdarbi, zāles pļaušana, sauso atkritumu izvešana, deratizācija un dezinsekcija.

2016. gada 19. decembra pārvaldīšanas līgumā noteikts, ka obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības ietver dzīvojamās mājas uzturēšanu (piemēram, sanitāro apkopi), pārvaldīšanas darba plānošanu, organizēšanu un pārraudzību, dzīvojamās mājas lietas vešanu un informācijas sniegšanu valsts un pašvaldības institūcijām.

Prasītājas apņemšanos sniegt konkrētos pakalpojumus apliecina arī lietā iesniegtās tāmes.

[5.2.2] Prasītājas noslēgtie līgumi ar trešajām personām par sadzīves atkritumu izvešanu, elektroenerģijas piegādi, teritorijas un telpu uzkopšanu, kā arī darba un uzņēmuma līgumi apstiprina faktu, ka prasītāja nodrošināja nepārtrauktu to pakalpojumu sniegšanu, kurus tā apņēmās sniegt saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopības dotajiem uzdevumiem un pārvaldīšanas līgumu. Tādējādi prasītāja ir pierādījusi pakalpojumu sniegšanu, veicot visus nepieciešamos un no tās sagaidāmos pasākumus, lai nodrošinātu efektīvu pārvaldnieka pienākumu izpildi.

[5.2.3] Nav nozīmes apstāklim, ka /Persona B/, iespējams, faktiski neuzturas savā dzīvoklī, jo neviena tiesību norma neparedz atkāpi no dzīvokļa īpašnieka pienākuma vai nu pašam īstenot nekustamā īpašuma pārvaldīšanu, vai apmaksāt pārvaldnieka sniegtos pakalpojumus par īpašuma uzturēšanu atbilstošā stāvoklī.

[5.3] No Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 2. un 3. punkta un 13. panta pirmās daļas izriet atbildētāju kā kopīpašnieku pienākums, pamatojoties uz dzīvokļa īpašnieku kopības lēmumu, veikt samaksu par pakalpojumiem, kas saistīti ar nekustamā īpašuma pārvaldīšanu un komunālajiem pakalpojumiem (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Tādējādi, lai gan par dzīvokļa īpašumu, kas pieder vairākiem kopīpašniekiem, tiek izrakstīts viens rēķins, tomēr katrs no viņiem atbild par savu patstāvīgi nošķiramo kopīpašuma daļu.

Apsaimniekošanas maksu, maksu par atkritumu izvešanu un elektrību koplietošanas telpās par laika posmu no 2014. gada 1. oktobra līdz 2020. gada 31. augustam prasītāja aprēķinājusi atbilstoši dzīvokļu īpašnieku kopsapulces pieņemtajiem lēmumiem, minētā summa nav uzskatāma par nesamērīgu attiecībā pret pārvaldnieka izmaksām un ieguldījumiem. Līdz ar to prasība par šo izdevumu piedziņu ir pamatota un no /Persona B/ prasītājas labā piedzenams parāds 1 594,82*euro*.

[5.4] Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt atbilstoši Civillikuma 1765. pantam procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā.

Saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopsapulces 2015. gada 14. decembra protokolu Nr. 17 gadījumā, ja dzīvokļa īpašnieks nenorēķināsies noteiktajā termiņā, pārvaldniekam ir tiesības iekasēt nokavējuma procentus 0,1 % apmērā no laikā nesamaksātās summas no kopējā parāda summas par katru dienu. Līdz ar to prasītājai ir tiesības saņemt no /Persona B/ līgumiskos nokavējuma procentus 1 053,39*euro*, kas aprēķināti par laika posmu no 2016. gada 19. decembra līdz 2020. gada 31. augustam.

Tā kā dzīvokļu īpašnieku kopības protokolā norādīts, ka līgumisko procentu aprēķins veicams no nesamaksātās parāda summas, tas nav attiecināms tikai uz apsaimniekošanas maksas parādu, bet gan uz visiem laikus neapmaksātajiem pakalpojumiem.

[5.5] Ievērojot, ka atbildētājs /Persona A/ tikai pēc prasības celšanas tiesā samaksāja savu parādu 2 479,53*euro*un prasītāja atbilstoši Civilprocesa likuma 74. panta trešās daļas 1. punktam atteicās no prasības šajā

daļā, tad saskaņā ar šā likuma 41. panta otro daļu no /Persona A/ prasītājas labā ir piedzenami tiesas izdevumi 219,23*euro*, ko veido valsts nodeva 216,50 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,73 *euro*.

[5.5.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu no /Persona B/ prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram 200,41*euro*, ko veido valsts nodeva 197,91 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,50 *euro*. Savukārt valsts labā piedzenama iepriekš nesamaksātā valsts nodeva par prasības pieaugumu 15,27 *euro*.

[5.5.2] Atbilstoši Civilprocesa likuma 44. panta otrajai daļai ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

Prasītāja, lūdzot izbeigt tiesvedību daļā pret /Persona A/, nav lūgusi piedzīt no viņa ar lietas vešanu saistītos izdevumus, tādēļ saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 3. punktu tie piedzenami no /Persona B/ faktiskajā apmērā.

[6] Atbildētāji /Persona A/ un /Persona B/ iesnieguši apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu, pārsūdzot to daļā, ar kuru apmierināta prasība daļā pret /Persona B/, no /Persona A/ prasītājas labā piedzīti tiesas izdevumi un daļā, kurā izbeigta tiesvedība par parāda un nokavējuma procentu piedziņu no /Persona A/.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[6.1] Atbildētāji ir norēķinājušies par saņemtajiem pakalpojumiem ar prasītāju. Parāda summu veido tikai nokavējuma procenti, maksa par nepamatotiem pakalpojumiem un izdevumiem, kas saistīti ar parāda piedziņu un pasta sūtījumiem, līdz ar to ir noraidāms prasījums par pamatparāda piedziņu un lūgums par tiesvedības izbeigšanu pret atbildētāju /Persona A/ (*tā apelācijas sūdzībā*).

Atbildētājiem kā dzīvokļa kopīpašniekiem tika izrakstīts viens rēķins un atbildētāji savā starpā bija vienojušies, ka visus rēķinus apmaksās /Persona A/.

Prasītājas izrakstītie rēķini ir nepareizi un nepamatoti, jo nav saprotams, kā tiek aprēķinātas maksājamās summas un kas veido apsaimniekošanas maksu. Turklāt dzīvojamai mājai nav sētnieka un pārvaldnieka, bet maksa par šiem pakalpojumiem iekļauta rēķinos. Nav pamatota arī aprēķinātā maksa par atkritumu izvešanu un elektrību kāpņu telpās attiecībā pret /Persona B/, jo viņa dzīvokļa īpašumā nedzīvo.

Apsaimniekošanas maksa 2018. un 2019. gadam noteikta nelikumīgi, jo tā apstiprināta ar biedrības biedru sapulces, nevis dzīvokļu kopīpašnieku kopības lēmumu, kā to nosaka Dzīvokļa īpašuma likuma 13., 15., 16. pants.

Minētais nozīmē, ka prasītājas izrakstītie rēķini ir nepareizi, tāpēc tai ir jāveic pārrēķins.

[6.2] Šajā gadījumā dzīvoklim ir divi īpašnieki un, tā kā viņiem tiek izrakstīts viens rēķins, tad dzīvokļa līdzīpašnieki savstarpēji var vienoties, kādā veidā norēķināsies par saņemtajiem pakalpojumiem. Līdz ar to parāda summa nav dalāma proporcionāli katra dzīvokļa īpašnieka piederošajai daļai, bet norādāma kopā. Proti, nav piemērojama atbildētāju solidārā atbildība un tāpēc tiesvedību pret atbildētāju /Persona A/ nevar izbeigt, jo viņš nav piekritis parāda summai, kurā ietilpst nepamatoti aprēķinātā kompensācija un nokavējuma procenti.

Atbildētāji neatsakās veikt maksājumus par dzīvokļa īpašumu, dara to atbilstoši savam materiālajam stāvoklim un iespēju robežās. No maksājumu uzdevumiem redzams, ka atbildētāji vienmēr norādīja maksājuma mērķi, tostarp 2020. gada 26. augusta maksājuma uzdevumā ir norādīts mērķis – pamatparāds civillietā C33554719.

[6.3] Atbildētāji nepiekrīt prasībai daļā par nokavējuma procentu piedziņu. Uzskata, ka prasītājai nav likumiska pamata piedzīt no viņiem nokavējuma procentus un šāds prasījums ir noraidāms. Atbildētāji nav noslēguši līgumu ar prasītāju, tāpēc viņiem nav pienākuma maksāt nedz līgumiskos, nedz likumiskos nokavējuma procentus.

Turklāt nokavējuma procenti aprēķināti ne tikai par apsaimniekošanas maksu, bet arī par komunālo pakalpojumu maksājumiem, par kuriem prasītājai nav tiesību pieprasīt kavējuma procentus.

Ievērojot minētos apsvērumus, atbildētāji lūdz apgabaltiesu taisīt lietā jaunu spriedumu, piedzenot no prasītājas visus tiesas izdevumus.

[7] Prasītāja /Biedrība B/ iesniedza rakstveida paskaidrojumu sakarā ar atbildētāju apelācijas sūdzību, kuru uzskata par nepamatotu tālāk norādīto apsvērumu dēļ.

[7.1] Laika posmā no 2019. gada 1. oktobra līdz 2020. gada 31. augustam atbildētājs /Persona A/ ir veicis maksājumus prasītājas norēķinu kontā kopsummā 3 083,24*euro*. Tā kā veicot maksājumus no sava konta, bet citas

personas vārdā, /Persona A/ maksājuma mērķī vienmēr konkrēti norādīja, par kādu personu tiek veikts maksājums, tad nav nekāda pamata izdarīt secinājumu, ka /Persona A/ veicis maksājumus arī par atbildētāju /Persona B/.

Atbildētājs /Persona A/ labprātīgi samaksāja savu parādu 2 896,95*euro*, kas bija izveidojies par laika posmu no 2014. gada 1. oktobra līdz 2020. gada 31. augustam, tāpēc prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 74. panta trešās daļas 1. punktu atteicās no prasības daļā pret viņu.

Atbildētājas /Persona B/ galvenais parāds uz 2020. gada 1. septembri bija 1 843,57*euro*, ko viņa nav samaksājusi.

[7.2] Atbildētāji ir dzīvokļa īpašuma kopīpašnieki, tāpēc viņi saņem vienu kopīgu rēķinu.

Pamatojoties uz dzīvokļu īpašnieku kopsapulces 2010. gada 20. jūlija un 2014. gada 10. aprīļa lēmumiem, daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas viena dzīvokļa maksājamā daļa par elektrību koplietošanas telpās un par atkritumu izvešanu tiek aprēķināta atbilstoši dzīvokļu un nedzīvojamo telpu skaitam.

Tas nozīmē, ka atbildētāju maksājamā daļa par dzīvojamajās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem nemainās atkarībā no tā, vai dzīvokļa īpašnieks dzīvo vai nedzīvo savā dzīvokļa īpašumā.

Atbildētāji ir dzīvokļa īpašuma kopīpašnieki, katram pieder ½ domājamā daļa un nav nekādas vienošanās par parāda summu sadalīšanu starp atbildētājiem, tāpēc prasītāja pamatoti aprēķināja parādu proporcionāli katra kopīpašnieka domājamās daļas lielumam.

[7.3] Saskaņā ar 2016. gada 19. decembra pārvaldīšanas līguma 6.11. punktu, ja īpašnieks nemaksā maksājumus rēķinā norādītajā termiņā un apmērā, pārvaldniekam ir tiesības aprēķināt un iekasēt no īpašnieka nokavējuma procentus 0,2 % apmērā no kopējās pamatparāda (par pārvaldīšanu un komunālajiem pakalpojumiem) summas par katru nokavēto dienu.

Prasītāja par laika posmu no 2016. gada 19. decembra līdz 2020. gada 31. augustam ir aprēķinājusi atbildētājiem nokavējuma procentus 2 106,77*euro*, tātad 1 053,38 *euro* katram.

Atbildētāji nav apstrīdējuši kopības pieņemtos lēmumus, līdz ar to uzskatāms, ka viņi tiem ir piekrituši, jo piedalīšanās dzīvojamās mājas pārvaldīšanā un lēmumu pildīšana ir dzīvokļa īpašnieku pienākums, nevis tiesība.

Saskaņā ar pārvaldīšanas līguma 8.3. un 8.3.1. punktu katrs dzīvokļa īpašnieks ir atbildīgs tikai par savas daļas apmaksu un saviem parādiem, kuri izveidojas viņa personīgās vainas dēļ, attiecīgi viņš nav atbildīgs par citu īpašnieku parādu un viņam nav solidāras atbildības.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus un apelācijas sūdzības motīvus, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka /Biedrība B/prasība daļā pret /Persona A/ir izbeidzama, bet daļā pret /Persona B/ – apmierināma daļēji.

Rīgas rajona tiesas 2020. gada 6. novembra spriedums daļā, ar kuru noraidīta prasība daļā par parāda 248,75*euro*piedziņu no /Persona B/ un atcelts ar Rīgas rajona tiesas 2019. gada 22. novembra lēmumu piemērotais prasības nodrošinājums - Valsts zemes dienesta Kadastra informācijas sistēmā ierakstītā ķīlas tiesības atzīme /Persona A/ piederošajam dzīvokļa īpašumam /Adrese C/, kadastra Nr. /Adrese B/, nodrošināmās prasības summas 3066,42*euro* apmērā, apelācijas kārtībā nav pārsūdzēts, tāpēc saskaņā ar Civilprocesa likuma 203. panta otro daļu spriedums šajā daļā ir stājies likumīgā spēkā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 426. panta pirmās daļas noteikumiem apelācijas instancē izskatāms pušu strīds par:

- apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parāda 1 594,82 *euro*, kas izveidojies laika posmā no 2014. gada 1. oktobra līdz 2020. gada 31. augustam, piedziņu no /Persona B/;

- par līgumisko nokavējuma procentu 1 053,39 *euro*, kas aprēķināti par laika posmu no 2016. gada 19. decembra līdz 2020. gada 31. augustam, piedziņu no /Persona B/;

- tiesvedības izbeigšanu prasības daļā pret /Persona A/;

- tiesāšanās izdevumu piedziņu no atbildētājiem.

[8.1] Dzīvokļa īpašniekam ar likumu (*Dzīvokļa īpašuma likuma 9. panta 6. punkts, 10. panta pirmās daļas 2., 3. punkts*) uzlikti pienākumi piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

[8.1.1] Nav pamatoti apelācijas sūdzības iesniedzēju argumenti par neizprotamu apsaimniekošanas maksas aprēķināšanu, kā arī tās nelikumīgu noteikšanu 2018. un 2019. gadam.

No lietas materiāliem redzams, ka kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksa 2014.-2017. gadam – 0,70 *euro* par 1 m^2dzīvokļa/neapdzīvojamo telpu kopējo platību mēnesī – noteikta saskaņā ar tāmēm un

apstiprināta ar daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /Adrese A/ dzīvokļu īpašnieku kopsapulces 2013. gada 12. decembra (protokols Nr. 13), 2014. gada 16. decembra (protokols Nr. 15), 2015. gada 14. decembra (protokols Nr. 17) un 2016. gada 19. decembra (protokols Nr. 1) lēmumiem (*lietas 1.sējuma 115., 116., 118.-127.lapa*).

Dzīvokļu īpašnieku kopsapulce 2016. gada 19. decembrī ar lēmumu apstiprinājusi dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu, kura 6.5. punktā noteikta kārtība, kādā sniedzams un apstiprināms dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas aprēķins nākamajam kalendārajam gadam, tostarp, ja īpašnieki 30 darba dienu laikā pēc pārvaldnieka paziņojuma saņemšanas nav nolēmuši apstiprināt dzīvojamai mājai aprēķināto pārvaldīšanas maksu nākamajam kalendāra gadam, pārvaldnieka aprēķinātā maksa nākamajam kalendārajam gadam stājas spēkā no 1. janvāra (*6.5.3. punkts*), kā arī, ja īpašnieki nav lēmuši par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas uzdevuma atsaukšanu, ar 1. janvāri stājas spēkā pārvaldnieka noteiktā pārvaldīšanas maksa nākamajam kalendārajam gadam (*6.5.8. punkts*) (*lietas 1.sējuma 102.-107.lapa*). Atbilstoši minētajai kārtībai noteikta kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksa 2018. gadam – 0,75*euro*un 2019.gadam – 0,78*euro* par 1 m^2 dzīvokļa/neapdzīvojamo telpu kopējo platību mēnesī (*lietas 1.sējuma 131., 136.lapa*).

Tādējādi ar lietas materiāliem neapstiprinās apelācijas sūdzības iesniedzēju apgalvojums, ka apsaimniekošanas maksu 2018. un 2019. gadam ir noteikusi biedrības biedru sapulce. Izskatāmajā lietā tieši dzīvokļu īpašnieku kopība savas kompetences ietvaros ir pieņēmusi lēmumus pardzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu noteikšanu un maksāšanas kārtību (*Dzīvokļa īpašuma likuma 16. panta otrās daļas 9. punkts*).

[8.1.2] Tiesas kolēģija atzīst par pareiziem un pievienojas pirmās instances tiesas secinājumiem, ka dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi jautājumā par apsaimniekošanas maksas noteikšanu ir spēkā un ka tiesai nav pamata vērtēt minēto lēmuma tiesiskumu, jo Dzīvokļa īpašuma likuma 16. panta ceturtā daļa paredz īpašu kārtību, kādā dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums atzīstams par spēkā neesošu, turklāt nosakot prekluzīvu termiņu šādas prasības celšanai.

Atbilstoši minētajai normai dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu tiesa var atzīt par spēkā neesošu tikai uz celtas prasības pamata. Šādu prasību var celt triju mēnešu laikā no dienas, kad persona uzzināja vai tai vajadzēja uzzināt par lēmumu, bet ne vēlāk par gadu no lēmuma pieņemšanas dienas.

No tā izriet, ka likumdevējs ir skaidri noteicis īpašu kārtību, kādā dzīvokļa īpašnieks var aizstāvēt savas aizskartās tiesības prasības tiesvedības kārtībā, turklāt ierobežotā laikā, tādējādi sekmējot dzīvokļu īpašnieku kopsapulces pieņemto lēmumu efektivitāti tiesiskās drošības un noturības interesēs.

Tādējādi daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /Adrese A/ dzīvokļu īpašnieku kopsapulču lēmumi ir spēkā un saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 16. panta trešo daļu saistoši ikvienam dzīvokļa īpašniekam. Līdz ar to nav nozīmes apelācijas sūdzības motīviem par neizprotamu apsaimniekošanas maksas aprēķināšanu un nepamatotu sētnieka un pārvaldnieka pakalpojumu apmaksu.

[8.1.3] Kā pareizi konstatējusi pirmās instances tiesa un to apstiprina lietā iesniegtās pārvaldīšanas un apsaimniekošanas darbu ieņēmumu un izdevumu tāmes, tad pārvaldnieka un sētnieka atlīdzība, izdevumi dzīvojamās mājas sanitārajai apkopei (slotas, lāpstas, zāles pļaušana, deratizācija) ir iekļauti apsaimniekošanas maksā, kas ir saistoša visiem dzīvokļu īpašniekiem. Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. panta otrās daļas 1. punkta "a" apakšpunktu dzīvojamās mājas sanitārā apkope ir obligāti veicamā pārvaldīšanas darbība, kurai finansējumu nodrošināt ir dzīvokļa īpašnieka pienākums (*Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmā daļa, 13. panta pirmā daļa*).

[8.1.4] Tiesas kolēģija uzskata par nepamatotu apelācijas sūdzības argumentu, ka atbildētājai /Persona B/nav pienākuma maksāt par pakalpojumiem, kurus tā nav saņēmusi, t.i., atkritumu izvešanu un elektrību kāpņu telpās, tā kā viņa šajā dzīvokļa īpašumā nedzīvo.

Analoģiski kā dzīvojamās mājas sanitārā apkope, tā arī sadzīves atkritumu izvešana un elektroenerģijas nodrošināšana dzīvojamās mājas kopīpašumā esošajai daļai ir obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības (*Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. panta otrās daļas 1. punkta b" un "c" apakšpunkts*). Kā jau tika norādīts sprieduma 8.1.3. punktā, dzīvokļa īpašnieka pienākums ir segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, tostarp sadzīves atkritumu izvešanu.

Ar dzīvokļu īpašnieku kopsapulces 2014. gada 10. aprīļa lēmumu (protokols Nr. 14) noteikts, ka no 2014. gada 1. maija par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu (dzīvokļiem un neapdzīvojamām telpām) aprēķinu veic atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam (*lietas 1.sējuma 117.lapa*).

Ar dzīvokļu īpašnieku kopsapulces 2010. gada 20. jūlija lēmumu (protokols Nr. 2) noteikts, ka maksa par elektroenerģiju koplietošanas telpās aprēķināma pēc kopējo elektrības skaitītāju nolasījumiem un sadalāma proporcionāli dzīvokļu skaitam ēkā (*lietas 1.sējuma 108.lapa*).

Turpmāk dzīvokļu īpašnieku kopība ar saviem lēmumiem nav grozījusi minēto kārtību, tāpēc atbildētājas /Persona B/pienākumu norēķināties par sadzīves atkritumu izvešanu un apmaksāt elektroenerģiju koplietošanas telpās neietekmē dzīvošanas vai nedzīvošanas fakts savā dzīvokļa īpašumā.

[8.2] Iebilstot pret prasību, apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka ir norēķinājušies ar prasītāju par saņemtajiem pakalpojumiem un ka šo faktu apstiprina /Persona A/ veiktie maksājumi. Atbildētāji nepiekrīt arī prasījumam par līgumisko nokavējuma procentu piedziņu.

[8.2.1] Civillikuma 1753. panta izpratnē procenti ir atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu (*Civillikuma 1756. pants*). Nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs (*Civillikuma 1756. pants*).

Lietā nav strīda, ka atbildētāji nav piedalījušies 2015. gada 14. decembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē, kurā pieņemts lēmums par nokavējuma procentu 0,1 % apmērā piemērošanu kavētiem maksājumiem, un 2016. gada 19. decembra kopsapulcē, kurā apstiprināts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums un tā noteikumi, tostarp par nokavējuma procentu 0,2 % apmērā piemērošanu kavētiem maksājumiem.

Lai arī dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 16. panta trešajai daļai ir saistoši ikvienam dzīvokļa īpašniekam, tomēr tiesas kolēģija uzskata, ka šā panta otrās daļas 10. punktā paredzētā dzīvokļu īpašnieku kopības kompetence lemt par citiem jautājumiem nav tulkojama tik plaši, ka tā aptver arī tiesības noteikt nokavējuma procentu apmēru tiem dzīvokļu īpašniekiem, kuri nav balsojuši par šādu lēmumu. Nav pamata uzskatīt, ka šāda tiesība ar Dzīvokļa īpašuma likumu būtu nodota dzīvokļu īpašnieku kopības izlemšanā.

Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja nepamatoti aprēķinājusi atbildētājiem līgumiskos procentus 0,1 % apmērā no kopējās pamatparāda summas par katru nokavēto dienu.

Vienlaikus tiesas kolēģija nepiekrīt arī apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentam, ka procenti viņiem nav jāmaksā vispār.

Civillikuma 1759. panta 1. punkts paredz, ka procentus jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu un tos sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt, šā likuma 1765. panta pirmā daļa paredz, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši no simts gadā.

Izskatāmajā lietā ir konstatējama nokavējuma iestāšanās, jo atbildētāji noteiktajā termiņā un apmērā nav apmaksājuši prasītājas izrakstītos rēķinus, un, tā kā prasījums par līgumisko procentu piedziņu ietver sevī arī likumisko procentu apmēru, tiesas kolēģija uzskata, ka atbildētājiem ir jāmaksā likumiskie nokavējuma procenti – 6 % gadā. Turklāt likumiskie nokavējuma procenti ir maksājami ne vien par apsaimniekošanas maksas, bet arī par atkritumu izvešanas un elektrības maksājumu kavējumu.

[8.2.2] Atbildētāji ir dzīvokļa kopīpašnieki Civillikuma 1067. panta izpratnē, tāpēc viņiem ir kvalitatīvi līdzīgs tiesiskais stāvoklis attiecībā pret kopējo lietu. Saskaņā ar Civillikuma 1071. pantu kopējā lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām. Šā panta izpratnē "izdevumi" saprotami visplašākā nozīmē, kas ietver arī apsaimniekošanas, uzturēšanas un pārvaldīšanas izdevumus.

Civillikuma 1071. pants regulē kopīpašnieku savstarpējās attiecības, savukārt attiecībā pret trešajām personām pienākums veikt attiecīgus maksājumus vai dot citādu izpildījumu nosakāms atbilstoši tam tiesiskajam pamatam (līgumam, likumam), no kura izriet trešās personas prasījums.

Izskatāmajā lietā atbildētāju kā dzīvokļa īpašuma kopīpašnieku pienākums maksāt apsaimniekošanas maksu un norēķināties par atkritumu izvešanu un elektrību koplietošanas telpās izriet no likuma (*Dzīvokļa īpašuma likums*, *Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums*), pārvaldīšanas līguma un dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumiem. Tiesas kolēģija piekrīt apelācijas sūdzības argumentam, ka minētie izdevumi ir attiecināmi uz dzīvokļa īpašumu kopumā, nevis dalāmi starp atbildētājiem atbilstoši katra domājamās daļas lielumam. Nav nozīmes, kurš no dzīvokļa kopīpašniekiem un kādā apmērā ir veicis maksājumus prasītājai, jo gadījumā, ja viens kopīpašnieks ir sedzis izdevumus tādā apmērā, kas pārsniedz viņa domājamās daļas lielumu, atbilstošu summu viņam ir tiesības pieprasīt no otra kopīpašnieka.

Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka izskatāmajā lietā, nosakot parāda apmēru, atbildētāja /Persona A/ veiktie maksājumi ir jāattiecina uz kopējo parāda summu, bet nevis uz viņam aprēķināto ½ domājamo daļu.

[8.3] Civillikuma 1843. pants noteic, ja kāds samaksā tikai daļu no sava parāda, tad viņa maksājumu vispirms ieskaita vēl nenomaksātos procentos, pēc tam kapitāla dzēšanai un tikai pēc tam līgumsoda dzēšanai, ja vien kreditors nav bijis ar mieru pieņemt maksājumu tieši tikai uz kapitāla rēķinu un par to kvitējis. Citāda vienošanās par līgumsoda dzēšanas kārtību nav spēkā.

Saskaņā ar prasītājas iesniegto prasības summas aprēķinu (*lietas 1.sējuma 10.-12.lapa*) atbildētāju pamatparāds par apsaimniekošanu, atkritumu izvešanu un elektrību koplietošanas telpās laika posmā no 2014. gada 1. oktobra līdz 2019. gada 30. septembrim bija 2 656,23*euro*.

Likumiskie nokavējuma procenti par laika posmu no 2016. gada 19. decembra līdz 2019. gada 1. septembrim – 298,28*euro*.

Saskaņā ar prasības pieauguma aprēķinu (*lietas 2.sējuma 162.lapa*) atbildētāju pamatparāds pēc stāvokļa uz 2020. gada 2. februāri, kad tika veikts pirmais maksājums, palielinājās par 194,25*euro* un sasniedza 2 850,48 *euro*.

Likumiskie nokavējuma procenti pēc stāvokļa uz 2020. gada 2. februāri palielinājās par 69,16*euro* un sasniedza kopējo summu 367,44 *euro*.

/Persona A/2020. gada februāra mēnesī ir samaksājis 1 253,26*euro*, kas nozīmē, ka atbilstoši Civillikuma 1843. panta noteikumiem ir pilnībā samaksāti likumiskie nokavējuma procenti 367,44 *euro* un pamatparāds 885,82 *euro* apmērā. Līdz ar to pamatparāda atlikums bija 1 964,66 *euro* (2 850,48 *euro* - 885,82 *euro*).

Saskaņā ar rēķiniem par laika posmu no 2020. gada 1. februāra līdz 2020. gada 31. augustam atbildētājiem bija jāmaksā par apsaimniekošanu, atkritumu izvešanu un elektrību koplietošanas telpās 337,47*euro*.

/Persona A/2020. gada martā ir samaksājis 452,29*euro*, maijā – 166,49*euro*, jūlijā – 47,46*euro*un augustā – 1 163,74*euro*, kopā 1 829,98 *euro*.

Tādējādi atlikusī pamatparāda summa ir 472,15 *euro* (1 964,66 *euro* + 337,47 *euro* = 2 302,13 *euro* - 1 829,98 *euro*), kas piedzenama no atbildētājas /Persona B/.

Savukārt prasība daļā par pamatparāda 1 122,76 *euro* (1 594,82 *euro* - 472,15 *euro*) un līgumisko nokavējuma procentu 1 053,39 *euro* piedziņu no /Persona B/ ir noraidāma.

Sprieduma 8.2.1. punktā izklāstīto apsvērumu dēļ parāda summā nav ieskaitāma kompensācija prasītājai par prasības iesniegšanu tiesā un izdevumi par maksas pakalpojumiem, jo atbildētāji tādus papildu maksājumus nav uzņēmušies ar līgumu, arī likums šādu pienākumu viņiem neuzliek.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195. panta, Civillikuma 1753.-1756. panta, 1759. panta 1. punkta un 1765. panta pirmās daļas noteikumiem prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājas /Persona B/ likumiskos 6 % gadā no piedzītās, bet nesamaksātās pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), nepārsniedzot summu 472,15 *euro*.

[8.4] Civilprocesa likuma 223. panta 4. punkts noteic, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja prasītājs atteicies no prasības.

Atbilstoši civilprocesā raksturīgajam pušu brīvās rīcības jeb dispozitivitātes principam, Civilprocesa likuma 74. panta trešās daļas 1. punktā ir paredzētas prasītāja tiesības pilnīgi vai daļēji atteikties no prasības.

Tas nozīmē, ka prasītājai ir izvēle – izmantot likumā noteiktās tiesības vai arī atteikties no to izmantošanas. Konkrētajā gadījumā prasītāja tiesvedības gaitā atteicās no prasības daļā pret /Persona A/ par parāda 1 572,24*euro* un nokavējuma procentu 907,29 *euro* piedziņu, tāpēc prasītājas atteikšanās no prasības ir patstāvīgs pamats tiesvedības izbeigšanai šajā daļā.

Apelācijas sūdzības iesniedzēju iebildumi pret /Persona A/ izvirzītajiem prasījumiem un to apmēru nav šķērslis tiesvedības izbeigšanai, joprasītājai ir likumā noteikta iespēja rīkoties ar savām procesuālajām tiesībām un to aizsardzības līdzekļiem pēc saviem subjektīviem ieskatiem.

Vienlaikus tiesas kolēģija izskaidro, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 225. pantam tiesvedības izbeigšanas gadījumā atkārtota griešanās tiesā strīdā starp tām pašām pusēm, par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata nav pieļaujama.

[9] Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, ja prasītājs neuztur savus prasījumus tāpēc, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis, tiesa pēc prasītāja lūguma piespriež no atbildētāja prasītāja samaksātos tiesas izdevumus.

/Biedrība B/ ir samaksājusi valsts nodevu par prasību 433,01 *euro* (atbilstoši prasības summai 4 959,07 *euro*), valsts nodevu par prasības nodrošinājumu 140 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 *euro*, kopā tiesas izdevumus 578,48 *euro* (*lietas 1.sējuma 9., 3.sējuma 22. lapa*).

/Biedrība B/ prasības kopējā summa ir 5 376,49 *euro*, prasība apmierināta par summu 3 555,39 *euro* (/Persona A/ samaksātā summa 3 083,24*euro* + no /Persona B/ piespriestā summa472,15 *euro*), kas veido 66,13 %.

Līdz ar to prasītājas labā no atbildētājiem ir piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli prasības apmierinātajai daļai 382,55 *euro* (66,13 % no samaksātajiem tiesas izdevumiem 578,48 *euro*), tai skaitā, no /Persona A/ – 191,27*euro* un no /Persona B/ – 191,28*euro*.

Atbildētājs /Persona A/ ir samaksājis valsts nodevu par apelācijas sūdzību340,57 *euro* (*lietas 2.sējuma 211., 223.lapa*) un, tā kā prasības noraidītā daļa veido 33,87 %, tad no prasītājas par labu /Persona A/ ir piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli prasības noraidītajai daļai 115,35*euro* (33,87 % no samaksātajiem tiesas izdevumiem 340,57 *euro*).

[10] Civilprocesa likuma 44. panta otrajā daļā noteikts, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

Saskaņā ar šā panta pirmās daļas 3. punktu izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu ir atlīdzināmi to faktiskajā apmērā.

Pamatojoties uz minētajām tiesību normām, no atbildētājiem prasītājas labā ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 31,95 *euro* (*lietas 1.sējuma 78.-85., 88.lapa*), tostarp no /Persona A/ – 15,98*euro* un no /Persona B/ – 15,97*euro*.

[11] Atbilstoši pieaugumam par prasības summu 5 376,49 *euro* ir maksājama valsts nodeva 449,70 *euro* (*Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta "b" apakšpunkts*). Prasītāja par sākotnējo prasības pieteikumu ir samaksājusi valsts nodevu 433,01 *euro*, līdz ar to nesamaksātā valsts nodeva ir 16,69 *euro*.

Ņemot vērā, ka prasība apmierināta 3 555,39 *euro* apmērā, kas ir mazāka par sākotnējās prasības summu, tad Civilprocesa likuma 42. panta noteikumiem iepriekš nesamaksātā valsts nodevas daļa 15,26 *euro* ir piedzenama valsts labā no prasītājas (16,69 *euro* – prasītājas samaksātie 1,43 *euro*).

[12] Lietā radušies izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu apelācijas instances tiesā 7,38 *euro* (*lietas 3.sējuma 3.lapa*), kas piedzenami no pusēm valsts labā proporcionāli apmierināto un noraidīto prasījumu apmēram, t.i., no prasītājas 2,50 *euro* (33,87 %) un no atbildētājiem 4,88 *euro* (66,13 %) jeb 2,44 *euro* no katra.

[13] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1} pantam un Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 21. panta otrajai daļai pusēm nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 60 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432. pantu, 433. panta pirmo daļu, 450. pantu, 454. panta otro daļu un 223. panta 4. punktu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

apmierināt daļēji /Biedrība B/ prasību.

Piedzīt no /Persona B/, personas kods /Personas kods B/, /Biedrība B/, reģistrācijas numurs /numurs/, labā parādu par apsaimniekošanu un pakalpojumiem par laika posmu no 2014. gada 1. oktobra līdz 2020. gada 31. augustam 472,15*euro*, tiesas izdevumus 191,28 *euro* un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 15,97 *euro*, kopā 679,40 *euro*.

Noteikt /Biedrība B/ tiesības saņemt no/Persona B/ likumiskos 6 % gadā no piespriestās, bet nesamaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), nepārsniedzot pamatparāda apmēru 472,15 *euro*.

Izbeigt /tiesvedību /Biedrība B/ prasības daļā par parāda 1 572,24*euro* un nokavējuma procentu 907,29 *euro*piedziņu no /Persona A/.

Piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, /Biedrība B/, reģistrācijas numurs /numurs/, labā tiesas izdevumus191,27 *euro* un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 15,98 *euro*, kopā tiesāšanās izdevumus 207,25 *euro*.

Naudas summas ieskaitāmas /Biedrība B/, reģistrācijas numurs /numurs/, kontā Nr. /IBAN E/ /Bankas nosaukums/.

Noraidīt prasību daļā par parāda 1 122,76 *euro* un līgumisko nokavējuma procentu 1 053,39 *euro*piedziņu no /Persona B/.

Piedzīt no /Biedrība B/, reģistrācijas numurs /numurs/, /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, labā tiesas izdevumus115,35 *euro*. Naudas summa ieskaitāma kontā Nr. /IBAN D/ /Bankas nosaukums/.

Piedzīt no /Biedrība B/, reģistrācijas numurs /numurs/, valsts labā valsts nodevu15,26 *euro*, ieskaitot kontā – saņēmēja: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, konta Nr. LV55TREL1060190911200, maksājuma mērķis – procesa dalībnieka personas dati

Piedzīt no /Persona B/, personas kods /Personas kods B/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,44 *euro*.

Piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods A/,valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,44 *euro*.

Piedzīt no /Biedrība B/, reģistrācijas numurs /numurs/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,50 *euro*.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ieskaitāmi kontā – saņēmēja: Tiesu administrācija, NMR: 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, konta Nr. LV51TREL2190458019000, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, lieta Nr.C33554719, CA-0148-21.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 60 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 60 dienu laikā no sprieduma faktiskās sastādīšanas dienas – 2021. gada 31. maija – Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300*euro*kontā – saņēmēja: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr. 90000068892, saņēmēja banka: Valsts kase, konta Nr. LV83TREL8280010000000, ekonomiskās klasifikācijas kods: F22010010, norādot lietas numuru un personas datus.

Tiesnese S. Vasiļevska

Tiesnese I. Tabore

Tiesnese L. Mežale